BENJAMIN PANTIER

I denna grav vila tillsammans Benjamin Pantier,
edsvuren advokat,
och hans hund Nig, hans ständiga sällskap, tröst och
vän.
Därnere på den gråa vägen gingo alla förbi mig,
män och kvinnor, vänner och barn,
en för en gingo de ur livet och lämnade mig ensam,
med Nig som sällskap, sängkamrat och dryckes-
broder.
I livets morgon hade jag förhoppningar och illusioner,
men sedan kom hon som överlever mig,
och fångade mig med en snara som kvävde mig till
döds,
ända till dess jag, som engång hade haft en stark vilja,
låg där bruten och likgiltig
på tumanhand med Nig i ett rum bakom ett dam-
migt kontor.
Nu ligger Nigs spetsiga nos under mitt käkben —
vår historia förlorar sig i tystnad.
Men gå på, vansinniga värld!

FRU BENJAMIN PANTIER

Jag vet att han sade att jag snärjde hans själ
med en snara som kvävde honom till döds.
Och alla män tyckte om honom,
och de flesta kvinnor beklagade honom.
Men antag att ni är en verklig dam och har en förfinad smak
och avskyr lukten av whisky och lök,
och att rytmen av Wordsworths »ode» ringer i era öron,
medan han från morgon till kväll går omkring
och gnolar den simpla slagdängan
»Ack varför skall en dödlig vara stolt?»
Och antag sedan
att ni är en kvinna med en kvinnas drift,
och att den enda man med vilken lagen och moralen tillåter er
att idka det äktenskapliga umgänget,
är just den man som fyller er med avsky
var gång ni tänker på det — och att ni tänker på det
var gång ni ser honom!
Det var därför jag drev honom från hemmet
och lät honom leva med sin hund i det snuskiga rummet
bakom hans kontor.